

całkowicie bandyci, będący postrachem w powiatach: lidzkim, baranowskiem i słonimskim.

Również wyrażam podziękowanie poster. pow. słonimskiego Piotrowi Matwiejewowi, który zapobiegł ucieczce powyższych bandytów z aresztu w Zdzienciole i będąc napadniętym w areszcie przez dwóch z nich, walczył z nimi w przeciągu 20 minut, strzałem zaalarmował straż, a gdy bandyci poczęli uciekać, jednego z nich przewisiłem „Kraśny” ranil śmiertelnie.

(—) Wotowski m. p. okr. kmdt P.P.

KRONIKA URZĘDOWA.

—O:—

Opodatkowanie piwa na obszarze b. zaboru austriackiego.

Ustanowioną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 306) opłatę akcyzową od brzożki piwnej, określoną od hektolitra tej brzożki i od każdego stopnia ekstraktu, zależnie od rozmiaru rocznej produkcji browaru, podwyższono jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10000 hl. brzożki do 115 mk.
- b) dla browarów przerabiających do 30000 hl. brzożki do 117 mk. 50 fen.
- c) dla browarów przerabiających do 50000 hl. brzożki do 120 mk.
- d) dla browarów przerabiających do 70000 hl. brzożki do 122 mk. 50 fen.
- e) dla browarów przerabiających ponad 70000 hl. brzożki do 125 mk.

Zapasy brzożki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, lub w hurtownych składach piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie: pobrany będzie od zapasów brzożki względnie piwa, znajdujących się w browarach, dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie powyższych postanowień niniejszego rozporządzenia, zaś od zapasów piwa, znajdujących się w hurtownych składach, dodatkowa opłata po 300 (trzysta) marek polskich od każdego hektolitra piwa.

Postanowienie § 6 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa, wywołanego zagranicę, zmieniono o tyle, że:

- 1) wywozującym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzożce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 625 marek polskich;
- 2) wytwórcy piwa zwraca się za każdy hektolitr i każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 125 marek polskich.

Dodatkową opłatę od piwa, sprowadzonego do obszaru b. zaboru austriackiego z zaboru pruskiego, określonego w § 7 wspomnianego wyżej rozporządzenia—podwyższono do kwoty 487 (czteryście osiemdziesiąt siedem) marek 50 fen. za każde 100 litrów piwa.

W razie podwyższenia podatku od piwa w b. zaborze pruskim, wynoszącego obecnie 12 mk. 50 fen. od hektolitra, zmniejszy się powyższa dodatkowa opłata akcyzowa o tę kwotę, o jaką podwyższonyby został na jednym hektolitrze podatek od piwa w b. zaborze pruskim.

Od piwa, sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. zaboru austriackiego, z zagranicy, pobierać się będzie, prócz opłaty celnej, dodatkowa opłata akcyzowa od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzożki zarodowej po 125 (sto dwadzieścia pięć) marek polskich.

Pozostałe postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r., a w szczególności także postanowienia co do sposobu opodatkowania warów, zgłoszonych przed dniem obowiązywania podwyższonej opłaty akcyzowej od brzożki piwnej, lecz dopiero po tym terminie urzędowo sprawdzonych, dalej postanowienia co do obowiązku zgłoszenia zapasów brzożki piwnej oraz piwa, znajdujących się w browarach i hurtownych składach piwa w przedziale ośmiu dni od dnia obowiązywania podwyższonej opłaty, postanowienia karne na wypadek zaniebdania wspomnianego wyżej zgłoszenia zapasów, lub podania nieprawdziwych danych, postanowienia co do sposobu obliczania należnego wytwórcy zwrotu opłaty od piwa, wywołanego zagranicę, oraz zwrotu części opłaty od tych ilości, jakie ubyły przez fermentację lub magazynowanie, w końcu postanowienia co do odpowiedzialności za dodatkową opłatę akcyzową odbiorców piwa, którzy je zakontraktowali przed wejściem w życie podwyższonej opłaty akcyzowej, a otrzymali je po tym terminie, mają zastosowanie także przy opodatkowaniu piwa na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni od dnia ogłoszenia go w „Monitorze Polskim”, wykonanie zaś jego powierzono Ministrowi Skarbu, który w dniu 27-IX 1921 r. wydał do niego rozporządzenie wykonawcze, ogłaszając je w Dz. Ust. R. P. Nr. 83 z dn. 8-XI 1921 r. poz. 643. Są one identyczne z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 31-V 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 53 poz. 337) wydanem celem wykonania powołanego w wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30-V 1921 r. (zmiany w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego)—z tej zmiany, że: a) do sprowadzenia piwa z b. zaboru pruskiego nie jest potrzebne zezwolenie Izby skarbowej i b) zwrot podatku od piwa w wypadkach przewidzianych w § 1 rozp. Min. Skarbu z dn. 31-V 1921 r. wynosi 500 mk. za hl. piwa, względnie 125 mk. za stopień hektolitrowy ekstraktu.

Nowe te przepisy rozporządzenia, co do zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego, noszą datę: 19-IX 1921 r. i są zamieszczone w całości w Dz. Ust. Nr. 85 z dn. 29-X 1921 r. poz. 611.

Zmiana niemieckiej ustawy z dn. 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu piwa.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z d. 10-V 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 41 z r. 1921 poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, wydała Rada Ministrów rozporządzenie z daty 19-IX 1921 r., ogłoszone w Dz. Ust. R. P. Nr. 85 z dn. 29-X 1921 r. poz. 612 o dotyczące zmiany ustawy niemieckiej z dn. 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. Ust. R. P. Nr. 863). Zmiany rzeczone przedstawiają się w streszczeniu, jak następuje:

Ustępy 1 i 2 § 3 powołanej ustawy otrzymują brzmienie: „Podatek od jednego hektolitra piwa wynosi przy produkcji rocznej: do 10000 hektolitrów po 900 mk. za dalsze 20000 hekt. po 950 mk. powyżej 50000 hekt. po 1000 mk.

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 do 13% ekstraktu brzożki podstawowej, dwukrotnie od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzożki podstawowej czterokrotnie.

Ustęp trzeci § 3 i ustęp czwarty § 5 ustawy zmieniono.

Ustanowiony w ustępie drugim § 5 powołanej ustawy podatek od warek domowych w kwocie 3 mk. podniesiono do kwoty 270 mk. od hektolitra.

Piwo, znajdujące się w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia w ilościach większych jak 25 litrów w posiadaniu przedsiębiorców, trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków, zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków, lub w transporcie, podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie taki zapas piwa w dniach 3 od wejścia w życie tego rozporządzenia. Dodatkowy podatek wynosi kwotę 890 marek od hektolitra. Niezgłoszenie piwa do dodatkowego opodatkowania będzie karane według §§ 42 i 43 powołanej ustawy. Osoby i browary, które opłaciły już podatek według ugody, mają uścić tytułem dodatkowej opłaty różnicę między dwudziestokrotną wysokością tej opłaty, a opłatą już uiszczoną. Blizsze postanowienia wyda Minister b. Dzielnicy Pruskiej.

Ustanowione w §§ 42, 46, 47, 48, 49, 50 powołanej ustawy najniższe i najwyższe kwoty kar pieniężnych i grzywnen porządkowych podniesiono dwudziestokrotnie.

Zmieniono §§ 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 72 powołanej ustawy.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierzone Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej i wchodzi ono w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Opodatkowanie piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Ustanowioną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 305) opłatę akcyzową od siodu przerobionego na piwo podwyższono do kwoty 1200 marek polskich od każdego 16,38 kilogramów (1 puda) wagi siodu, przeznaczanego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej, niż dwa tysiące pudów siodu, podwyższono do 1000 marek polskich od każdego 16,33 kilogramów (jednego puda) wagi siodu.

Zapasy brzożki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców, lub w hurtownych składach piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu po 300 marek polskich od każdego hektolitra piwa.

Tę dodatkową dopłatę, o ile ona dotyczy zapasów piwa lub brzożki piwnej, wyprodukowanych i znajdujących się w browarach, które przerabiają rocznie nie więcej, niż dwa tysiące pudów siodu, zmniejszono do kwoty 250 marek polskich od każdego hektolitra piwa.

Dodatkową opłatę akcyzową od piwa, sprowadzonego na obszar b. zaboru rosyjskiego z b. zaboru pruskiego, określoną w § 7 rzeczonego rozporządzenia Rady Ministrów, podwyższono do kwoty 487 marek 50 fenigów od każdego stu litrów piwa.

W razie podwyższenia podatku od piwa w b. zaborze pruskim, wynoszącego obecnie 12 mk. 50 fen. od hektolitra, zmniejszy się powyższa dodatkowa opłata akcyzowa o tę kwotę, o jaką podwyższonyby został na jednym hektolitrze podatek od piwa w b. zaborze pruskim.

Ustanowioną w § 8 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów opłatę od piwa, sprowadzonego do b. zaboru rosyjskiego z zagranicy—podwyższono do kwoty 1000 (tysiąc) marek polskich od każdego 100 litrów piwa.

Pozostałe postanowienia tego rozporządzenia Rady Ministrów, a w szczególności także postanowienia co do sposobu opodatkowania warów, zgłoszonych przed dniem obowiązywania podwyższonej opłaty akcyzowej od siodu, lecz dopiero po tym terminie opodatkowanych, dalej postanowienia co do obowiązku zgłoszenia zapasów piwa oraz brzożki piwnej przez wytwórców piwa oraz posiadaczy hurtownych jego składów w przedziale ośmiu dni, licząc od dnia obowiązywania podwyższonej opłaty, postanowienia karne w wypadkach zaniebdania zgłoszenia, o którym wyżej mowa, lub też zgłoszenia danych nieprawdziwych, wreszcie postanowienia co do odpowiedzialności za dodatkową opłatę akcyzową odbiorców piwa, którzy je zakontraktowali przed wejściem w życie podwyższonej opłaty akcyzowej, a otrzymali je po tym terminie, mają zastosowanie także przy opodatkowaniu piwa na podstawie niniejszego rozporządzenia, które obowiązują po upływie ośmiu dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”. Pochodzi ono z daty 19-IX 1921 r. i ogłoszone jest w całości w Dz. Ust. R. P. Nr. 85 z dn. 29-X 1921 r. poz. 610, wydane je zaś na podstawie art. 1 i 2-go ustawy z dn. 10-V 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 41 z r. 1921 poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Wykonanie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 19-IX r. b. polecono Ministrowi Skarbu, który rozporządzeniem swym z dn. 27-IX r. b. wydał do niego

przepisy wykonawcze i ogłosił je w Dz. Ust. R. P. Nr. 87 z dn. 8-XI 1921 r. poz. 642. Są one identyczne z rozporządzeniem Min. Skarbu z dn. 31-V 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 z r. 1921 poz. 336) wydanem, celem wykonania powołanego w wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30-V 1921 r.

PONJĘCIE WZAJEMNEGO OBROTU PIENIĘŻNEGO ZAPOMOCĄ LISTÓW WARTOŚCIOWYCH MIĘDZY URZĘDAMI POCZTOWYMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A URZĘDAMI POCZTOWYMI LITWY ŚRODKOWEJ

Z dniem 15 października b. r. wprowadzono na zasadzie umowy pomiędzy Zarządem pocztowym Rzeczypospolitej Polskiej, a Zarządem pocztowym Litwy Środkowej z dnia 4 grudnia 1920 r. wzajemny ruch pieniężny zapomocą listów wartościowych, pomiędzy urzędami pocztowymi Rzeczypospolitej Polskiej, a urzędami pocztowymi Litwy Środkowej. Listy wartościowe nie mogą przekraczać wartości 25.000 mkp. W listach wartościowych winno przesyłać obustronne znaczki pieniężne tylko w markach polskich.

Przesyłanie obcych walut tak państw wschodnich jak i zachodnich jest zakazane. Przesyłanie papierów wartościowych, oraz dołączanie prywatnej korespondencji lub zapisków jest dozwolone.

Dla stwierdzenia zawartości mają być listy wartościowe nadawane w stanie otwartym (niezapieczętowanym). Urzędnik przyjmujący stwierdza zawartość listu i po zamknięciu listu przez stronę pod jego dozorem wysłuka na liście wartościowym jedną pieczęć urzędową na luku i umieszcza swój podpis.

Ograniczenie nadawania listów wartościowych w stanie otwartym nie dotyczy władz, urzędów i instytucji państwowych pomiędzy sobą, jako też do osób prywatnych.

Taryfa przy opłacie listów wartościowych do Litwy Środkowej, jest stosowana jak przy listach wartościowych w wewnętrznym obrocie nadawanych w stanie otwartym.

Odnosnie dalszych warunków przyjmowania i przesyłania listów wartościowych, obowiązują postanowienia, stosowane przy listach wartościowych wewnętrznego obrotu.

W sprawie odszkodowania za zaginięcie lub ograbienie listu wartościowego, obowiązują postanowienia art. IV umowy, zawartej pomiędzy Zarządem pocztowym Rzeczypospolitej Polskiej, a Zarządem pocztowym Litwy Środkowej z dnia 4 grudnia 1920 r., który brzmi: „W razie zaginięcia, lub uszkodzenia przesyłki pocztowej, obowiązany jest Zarząd pocztowy miejsc nadania do zwrotu nadawcy lub adresatowi odszkodowania według przepisów wewnętrznych kraju nadania.

Zarządowi temu przysługuje prawo żądania zwrotu wypłaconego odszkodowania od Zarządu drugiego, o ile udowodnionem zostanie, że przesyłka zaginęła, lub została uszkodzona na terytorium tego Zarządu.

W razie zaginięcia lub uszkodzenia przesyłki w trakcie przewozu między wymienianymi urzędami obu umawiających się Zarządów, oraz jeśli nie będzie można ustalić, na terytorium którego Zarządu zaginięcie lub uszkodzenie przesyłki nastąpiło, wówczas oba Zarządy ponoszą stratę po połowie. (Dz. Urz. Min. Post. i Telegr. 31 49 z dn. 5-XI 1921 r.).

PRZYSTĄPIENIE LOTWY DO ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO.

Szwajcarska Kasa Związkowa notyfikowała poszczególnym Rządom przystąpienie Rzeczypospolitej Litewskiej do Światowego Związku Poczty i Telegrafów z dnia 1 października 1921 r. (Dz. Urz. Min. Post. i Telegr. 31 50 z dn. 12-XI 1921 r.).

RUCH TELEGRAFICZNY I TELEFONICZNY MIĘDZYMIASTOWY Z GÓRNYM ŚLĄSKIEM.

Za zgodą Komisji Międzysojuszniczej w Opolu został wznowiony prywatny ruch telegraficzny między miastami w powiecie Górnym Śląskiem, przewożony wskutek czasowego zamknięcia granicy, z wyjątkiem relacji Poznań-Bytom na przewodzie E.8184 i Ostrow-Kempno-Kluczbork na przewodzie D.9145. Ruch ten na terytorium Polski podjęły następujące centrale telefoniczne: Szczakowa, Sosnowiec, Oświęcim, Będzin, Trzebinia i Kraków. Ruch telegraficzny pomiędzy Katowicami a Sosnowcem podjęto dnia 13 września b. r., zaś pomiędzy Poznaniem a Opolem dnia 23 września 1921 r.

Co do opłaty za rozmowy i co do porządku prowadzenia rozmów obowiązują i nadal rozporządzenia, zawarte w ust. 2 i 3 okólnika nr. 9435-865-IX z 12 marca b. r. (Dz. Urz. M. P. i T. ur. 14 str. 245 z 1921 r. (Dz. Urz. Min. Post. i Telegr. 31 49 z dn. 5-XI 1921 r.)).

PRZEKAZANIE MARYNARKI HANDLOWEJ MIN. PRZEMYSŁU I HANDLU.

Rada Ministrów na posiedzeniu z 14 b. m. w sprawie marynarki handlowej powzięła m. in. następujące uchwały:

Ministerstwo Spraw Wojskowych przekazało wszelkie dotychczas przez Departament dla spraw morskich tego Ministerstwa prowadzone agendy marynarki handlowej Ministerstwu Przemysłu i Handlu wraz z potrzebnym personelem, materjałem i kredytami.

Przekazanie ma się rozpocząć najpóźniej 20 listopada b. r.

W szczególności Minister Przemysłu i Handlu przejmie: a) wydział ekonomiczny Departamentu Spraw Morskich przy Ministerstwie Spraw Wojskowych; b) urząd Marynarki Handlowej w Wejherowie i Gdańsku ze wszystkimi podległymi mu urzędami i urządzeniami; c) Latarnie morskie Hel, Bodziewie, Oksywie i Jastarnia; d) Szkołę handlową morską w Tczewie; e) statek szkolny „Lwów”; f) wszystkie projekty i dotyczące ich akta instytucji handlowo-morskich.

Przekazanie odbędzie się przez Komisję Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu. („Monitor Monitor” Nr. 22 z dn. 17-XI 1921 r.).

PRZESTRZEŻENIE ZAKAZU SPRZEDAŻY NAPÓJÓW ALKOHOLOWYCH.

Minister Spraw Wewnętrznych rozesłał okólnik do wszystkich wojewodów i komisarzy Rządu na st. m. Warszawy w sprawie ścisłego przestrzegania przez organa wykonawcze zakazu sprzedaży i podawania napo-